

I stedet for at gå rettens vej kan man ofte løse tvister ved hjælp af mægling. Dette er en form for alternativ konfliktløsning, hvor en mægler hjælper parterne med at nå til enighed.

Hvor kan man henvende sig?

Der findes adskillige organisationer, der tilbyder mæglingstjenester. Her nævnes nogle større sammenslutninger (ikke udtømmende liste):

Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V. (BAFM: Fritschestraße 22, 10585 Berlin)

Bundesverband Mediation e.V. (BM: Wittestr. 30K, 13509 Berlin)

Bundesverband Mediation in Wirtschaft und Arbeitswelt e.V. (BMWA: Prinzregentenstr. 1, 86150 Augsburg)

Centrale für Mediation GmbH & Co.KG (CfM: Gustav-Heinemann-Ufer 58, 50968 Köln, Tyskland)

Deutscher Anwaltverein (Arbeitsgemeinschaft Mediation im Deutschen Anwaltverein, Littenstraße 11, 10179 Berlin)(Sammenslutningen af mæglingsadvokater).

Deutsche Gesellschaft für Mediation (DGM, Friedrich-Ebert-Straße 10, 59425 Unna)

Deutsches Forum für Mediation (DFfM, Hohe Str. 11, 04107 Leipzig)

Internationales Mediationszentrum für Familienkonflikte und Kindesentführung (MiKK e.V., Fasanenstraße 12, 10623 Berlin)

Disse sammenslutninger kan hjælpe parter, som ønsker at bruge en mægler, med at finde en sådan.

På hvilke områder er mægling mulig og/eller mest brugt?

Generelt er mægling mulig på alle områder, hvor det er tilladt at løse tvister og andre problemer uden at gå rettens vej. Mæglere anvendes hyppigst i familie- og arveretlige sager samt i handelstvister.

Er der særlige regler, der skal følges?

Den 26. juli 2012 trådte mæglingsloven (artikel 1 i lov om fremme af mægling og andre metoder inden for udenretslig bilæggelse af konflikter af 21. juli 2012, lovtidende I s. 1577) i kraft i Tyskland. Dermed er mægling for første gang reguleret ved lov i Tyskland. Desuden betyder loven, at EU-direktivet om mægling gennemføres (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område, EUT L 136 af 24.5.2008, s. 3). Mæglingsloven går videre end kravene i EU-direktivet. Direktivet finder kun anvendelse på grænseoverskridende tvister på det civil- og handelsretlige område. Mæglingsloven finder imidlertid anvendelse på alle former for mægling, der gennemføres i Tyskland, uanset tvistens art og parternes bopæl.

I den tyske mæglingslov er kun fastlagt overordnede principper. Mæglere og parter skal have et vidt spillerum ved gennemførelsen af en mæglingsproces. Loven definerer for det første begreberne "mægling" og "mægler" for at afgrænse mægling i forhold til andre konfliktløsningsmetoder. Dernæst er mægling en struktureret metode, hvor parterne med hjælp fra en eller flere mæglere frivilligt og på eget ansvar tilstræber at aftale at bilægge deres konflikt. Mæglere er uafhængige og neutrale personer, som ikke har beføjelse til at træffe afgørelser, og som leder parterne igennem mæglingsprocessen. Man har undladt at fastsætte detaljerede processuelle regler om gennemførelse af mæglingsforløb. Derimod er der fastlagt forskellige forpligtelser med hensyn til afgivelse af erklæring om økonomiske forhold samt restriktioner med hensyn til beskæftigelse eller virksomhed for at sikre mæglerens uafhængighed og neutralitet. Det er desuden udtrykkeligt fastsat i loven, at mæglerne og disses medhjælpere har tavshedspligt.

I de enkelte proceslove (bl.a. lov om civil retspleje) er der forskellige incitamenter til fremme af aftaler om bilæggelse af konflikter. Ved indlevering af stævning skal parterne således fremover forklare for civilretterne, om de har forsøgt at bilægge konflikten udenretligt, f.eks. via mægling, og om der efter deres mening er noget til hinder for en sådan fremgangsmåde. Desuden kan retten foreslå parterne mægling eller anden fremgangsmåde til udenretlig bilæggelse af konflikten og, hvis parterne følger dette forslag, bestemme, at sagen skal udsættes. For øjeblikket er der ikke planer om retshjælp i forbindelse med mægling. Det fremgår af retsplejelovens § 278 Absatz 5, at retten kan henvise parterne til en dertil uddannet retsmægler (Güterichter), der dog ikke har beføjelse til at afgøre tvisten. Retsmægleren kan benytte alle metoder til tvistbilæggelse, herunder mægling.

Den tyske regering efterkom med sin redegørelse af 20. juli 2017 sin lovbestemte forpligtelse til fem år efter lovens ikrafttræden at orientere Forbundsdomstolen om lovens virkning. Redegørelsen kan tilgås [her](#). I redegørelsen anføres det, at mægling endnu ikke benyttes i et sådant omfang i Tyskland, som man kunne ønske sig. Redegørelsen giver ikke umiddelbart anledning til lovgivningsmæssige foranstaltninger. Den tyske regering vil dog på grundlag af redegørelsen se på, hvordan lovens formål om at fremme mægling bedre kan opnås.

Information og uddannelse

Almindelige oplysninger kan findes på [Justitsministeriets](#) hjemmeside.

Der er ikke foreskrevet nogen bestemt uddannelses- og erhvervsbeskrivelse for mæglere. Heller ikke adgangen til erhvervet som mægler er begrænset. En mægler er selv ansvarlig for via egnet uddannelse og videreuddannelse at sikre, at han eller hun råder over den viden og erfaring, der skal til for at kunne give parterne en sagkyndig vejledning under mæglingsprocessen. I loven er det fastlagt, hvilke kundskaber, kompetencer og metoder en egnet uddannelse generelt bør bibringe. Enhver, der opfylder disse krav, må nedsætte sig som mægler. Der er ingen krav om minimumsalder eller en bestemt grunduddannelse med afsluttet universitetseksamen.

Hvis parterne ønsker en vis garanti for kvalitetsuddannelse og tilstrækkelig praktisk erfaring hos deres mægler, kan de frit vælge en såkaldt "autoriseret" mægler. Justitsministeriet har udnyttet sin beføjelse til at udstede en bekendtgørelse med titlen "bekendtgørelse om (efter)uddannelse af autoriserede mæglere" (*Verordnung über die Aus- und Fortbildung von zertifizierten Mediatoren*) og deri fastsat nærmere bestemmelser om uddannelsen til autoriseret mægler og dennes videreuddannelse samt krav til de relevante (efter)uddannelsesinstitutioner.

Der er ikke planer om nogen formel fremgangsmåde.

Uddannelse til mægler udbydes af sammenslutninger, universiteter, virksomheder og enkeltpersoner.

Hvad koster mægling?

Der skal betales et vederlag for mægling. Mægling er ikke gratis, og mæglerens vederlag aftales mellem den private mægler og sagens parter.

Der er ingen regler om vederlag for mægling og heller ingen statistik over mæglerhonorarer. Et realistisk skøn over et honorar til en mægler er 80-250 EUR pr. time.

Kan aftaler, der indgås efter mægling fuldbyrdes?

Sådanne aftaler kan i princippet erklæres eksigible af en advokat (der betragter det som et forlig) eller af en notar (hvorefter det anses for at være en offentlig notarakt, jf. retsplejelovens §§ 796a - 796c, 794, stk. 1, nr. 5).

Andre relevante links

[Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V.](#)

[Bundesverband Mediation e.V.](#)

[Bundesverband Mediation in Wirtschaft und Arbeitswelt e.V.](#)

[Centrale für Mediation GmbH & Co.KG](#)

[Deutscher Anwaltsverein](#)

Sidste opdatering: 17/05/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.